

[Asger Jensen.]

udøvere blive repræsenteret. Man må huske på, at der ikke er tale om, at nogen vil forære noget til nogen; der er tale om, i hvert fald for de flestes vedkommende, at påtage sig en økonomisk byrde, som erhvervslivets mænd på land og i by normalt ikke kan overværte på andre, og de, der har sikret sig gennem private pensionsordninger eller indekskontrakter, vil måske ikke blive så begejstrede for at blive tvangsindlagt til at betale nye forsikringspræmier. Jeg vil også mene, at i den kommission — som det måske bliver — der nedsættes, er det rimeligt at de politiske partier får repræsentation, da det vil blive dér, det egentlige arbejde tilrettelægges; partierne bør have en repræsentant med allerede på dette forberedende stadium.

Det ville selvsagt være det bedste for folketinget, hvis vi straks kunne have gennemført en ordning for hele befolkningen. Det er ikke særlig hensynsfuldt af regeringen at forlange af folketinget en pensionsordning vedtaget for kun halvdelen af befolkningen, men det må erkendes, at der bør en dybtgående undersøgelse til for at få klarlagt, om de selvstændige erhvervsdrivende ønsker en ufravigelig, obligatorisk ordning, eller om man i det mindste ønsker adgang til at holde sig udenfor, dersom man på forhånd har sin alderdomssikring i orden.

Den kritik, der har været rejst vedrørende funktionærernes stilling inden for den foreslåede ordning, har allerede gjort regeringen forhandlingsvillig. Som lønmodtagere er funktionærerne ganske vist principielt med under ordningen, men det er adgangen til dispensation, diskussionen står om. Det fremgår ikke klart af lovforslaget, hvem der kan ansøge om fritagelse, men der må formodentlig være tænkt på arbejdsgiverne i de enkelte tilfælde. Der står i bemærkningerne, at funktionærerne skal høres i sagen, men det skal ikke være afgørende, om der er flertal blandt funktionærerne imod en fritagelse. Funktionærernes repræsentant i det udvalg, der har afgivet betænkning om arbejdsmarkedets tillægspension, kan ikke tiltræde denne formulering. Funktionærerne plejer sædvanligvis at have samme krav på forbedring af deres kår, som andre lønmodtagere

opnår. Det må derfor forekomme betænkeligt, hvis man vil fastslå ved lov, at andre end funktionærerne selv kan tilsidesætte denne regel. Der kan på den anden side forekomme tilfælde, hvor en yderligere pensionering ikke synes hensigtsmæssig, men det er min opfattelse, at i langt de fleste virksomheder, hvor funktionærerne er sikret en rimelig pension, drejer det sig om arbejdsgivere, der har let ved at komme overens med deres funktionærer, simpelt hen fordi de ønsker at give dem gode kår for at sikre sig gode medhjælpere. Det forekommer mig ud fra disse synspunkter at være ubetænkeligt at give funktionærerne større indflydelse på afgørelsen af deres eventuelle fritagelse.

Det er en stor mangel ved lovforslaget, at der ikke er tænkt på familien, hvis faderen falder bort. En forsikring bør først og fremmest tage sigte på de uventede situationer; det foreliggende lovforslag gør det stik modsatte. Dersom forsikringstageren bliver mere end 67 år, hvilket jo nu må være det normale, så kommer han til at nyde godt af forsikringen; men når han ikke at blive 67, er pengene til forsikringspræmien tabt, og den eventuelle enke såvel som mindreårige børn kan skyde en hvid pind efter de bidrag, faderen har måttet betale. Jeg tvivler ikke om, at dette krav om enke- og børnepensionering ikke lader sig sidde overhørig i det lange løb, og jeg har den opfattelse, at vi allerede nu ved lovens tilblivelse bør se at nå frem til denne forbedring.

Når man har været lønmodtager i 3 år og i den tid indbetalt til fonden, så er man berettiget til at fortsætte med forsikringen, og jeg må forstå lovforslaget således, at dersom man ikke som selvstændig ønsker at fortsætte, så er pengene også i dette tilfælde tabt, medmindre man har opnået en fripolice efter 5 års forløb. En ung landmand f. eks., der arbejder som lønmodtager alene for at kvalificere sig til at blive selvstændig, må lade sine indskud blive stående, hvis han af en eller anden grund ikke ønsker at fortsætte forsikringen. Dersom han f. eks. har indbetalt over en 10 års periode, vil hans indskud med renter og renters rente formentlig blive væsentlig over 3.000 kr., og det er jo meget muligt, at han hellere ville bruge pengene til noget andet.